

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

65. Ejus & Aitzemani sollicitatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

1660.

decipient. In Nos, pro dolor! sors illa cecidit. Vox populi est. Et sane, quod abs gravi & injustissima injuria denegari non potuit, audiri debuimus, nec innocentes nec inauditi, uno projecto condemnari. At vero, si ne cum arctiora a Casam mandata advenerint, nec propinquus eorum affulgeat, ut primum de eo certiores facti fuerimus, mentem nostram super projecto finaliter & sine mora aperiemus petentes ut, si fieri possit, salvis condicibus pro uno, altero ve ex Ordine Nostro ad vos deputando ad tractandum transigendum super projecti contentis, per Ordines vel Residentem Cesaris, a Episcopo obtineatur. Interim via ad hanc aperta ibidem conservetur; nec noceat si forsitan hic cum Episcopo nos tractari spargeretur. Optaremus quoque scire tenorem litterarum Ordinum, aliarumque interceptrum. Valcat & faveat constanter. Decima tertiâ Decembris. Signat Hollandius P.S. Scribatur quoque Viennam ut urgeatur apud Cæarem.

65.

Eius &
Aitz-
mani
sollici-
tatio.

Has Marlius Hagam ipsius perfert, & impigne unà sollicitat effectum argumenti. Nec passus suas Patroni partes desiderant Aitzema, cum fasce litterarum Monastriensium compita pererrans, singulos Provinciarum, & in primis Hollandiae Proceres salutat. Quæ pridem ab Urbe beneficia Recip.

oblata.

oblata erant, largè repetit, & secretioris etiam instructionis potestate liberalior, complura superaddit. Nunc objicit Urbis calamitatem, & eo quidem angustiarum unius Reip. fiduciâ devenisse. Considerent per DEV M promissa, publicâ fide, toties tam religiose confirmata. Moveat privata Statûs, & communis ratio commerciorum: aut certe ingens Provinciarum jaetura, quam imminens post se trahet Monasteriensium servitus, myriadem, credit, nummorum, quanta damna! uni Amstelodamo. Indè conversus ad Christophorum Bernardum, attollit Reip. despectum ex repudiata non semel interpositione, contramorem Principum, Regumq; per negato Tubicini transitu; modicâ praesentium nuper Legatorum veneratione; continuâ litterarum acrimoniâ; & quæ id genus plura erant, execrationis, odiique in Principem struendi adjumenta. Profectò non debere potentem adeò Remp. ista pati. Generosam fuisse Ordinum mentem Anno nuper quinquagesimo septimo, quando obfessam tunc Urbem cum Orbis applausu armata liberârit. Hanc innovari, & festinatò quidem oportere. Unam hodie presto eße Reformatis opportunitatem, & fines Regionis, & Religionis dilatandi; cuius neglecta, foret aliquando, ut Remp. seriùs pœniteret. Ipsa plebs

Kk 3

sub-

1660.

510 CHRISTOPH. BERNARD.

submurmurate visa, deserit sociam Urbem
& eam præteriri occasionem, qualis vix un-
quam esset redditura, communi causæ patro-
cinabatur.

66.

*Brabec-
kius.*

At verò *Brabeckius*, ut erat ab ingenio
& arte promptus, *Aitzemani* conata facili-
lis explodebat. Et qui Francofurti agebat
Confœderatorum Regum ac Principum
Legati, minaciter *Reimp.* conjunctim de-
hortabantur, rei solum ad Imperium per-
nenti ne se involveret, nisi Reges ac Pri-
cipes suos, Monasteriensis Episcopi socia-
ultores mallet, arcta fœderis lege ad id ob-
ligatos. *Weimannus* Cliviæ Cancellarius
Electoris Brandenburgici Ablégatus, & di-
vertendis ipse Ordinibus dexter, inter du-
extrema aut liberandæ Urbis, aut deferendæ,
posteriori ceu tutius non una de causa
præsuadebat. Jacobus Augustus *Thuanus*
Meslæi Comes Christianissimi Regis ad Ba-
tavos Orator, nunc Westphali quoq; Piz-
sulis, ceu Regis sui causam, jure socieratus
mirificè tuebatur. Et opportunè *Borelii*,
Batavorum in Francia Legatus, litteris idem
confirmabat, imò & *Fabrum* Polemarchum
à Rege jussum esse, qui cum auxiliaribus in
Westphaliam properaret. Nec minus cal-
lidè Parisiis nunciabatur per eos dies dixit

*Et con- Rex, neminem mirari velle, si forsan exer-
firatio citui Principis Monasteriensis prævenirem
Fœdera- brevi viderent Franciæ Mareschallum. Ita
Regum*